

ΑΡΙΘΜ. ΠΡΩΤ.	ΧΡΕΩΣΗ
11757	
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΔΗΜΑΡΧΟΣ
26/4/2017	ΕΝΩΠΙΟΝ

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ (ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΑΝΟΣ)
ΚΕΡΑΤΗΣ 12 - 501 00 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210 371 17 18 - 210 371 18 00
ΑΦΜ 015350071 - ΔΟΥ 14 ΑΘΗΝΑΣ

ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

(Διαδικασίας ν. 1406/1983)

ΑΓΩΓΗ

A/A	ΕΠΩΝΥΜΟ - ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΠΡΟΣΛΗΨΗ	A.Φ.Μ.
01.	ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ ΣΟΦΙΑ	ΣΑΒΒΑΣ	1999	073865842
02.	ΑΓΟΥΡΖΕΝΙΤΖΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	2007	033090607
03.	ΚΑΡΚΑΛΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	2007	075866416
04.	ΜΠΕΛΙΑ ΘΕΚΛΑ-ΜΑΡΙΑ	ΖΑΧΑΡΙΑΣ	2007	119925915
05.	ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΙΔΟΥ ΟΣΙΑ	ΛΑΖΑΡΟΣ	1985	068329934
06.	ΚΟΥΤΡΙΝΑ ΛΑΜΠΡΙΝΗ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	1998	066921497
07.	ΚΑΛΛΟΝΙΑΤΟΥ ΛΟΥΚΙΑ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	1890	128660261
08.	ΧΕΙΛΕΤΖΑΡΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	2008	111563481
09.	ΡΑΜΠΙΔΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	1992	032827464
10.	ΧΟΥΓΙΑΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	2004	078957043
11.	ΝΤΑΒΑΝΑΓΓΕΛΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	1992	053160795
12.	ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	1994	044481544
13.	ΝΙΩΜΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΚΩΝΣΤ/ΝΟΣ	2006	057280016
14.	ΣΙΜΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΚΩΝΣΤ/ΝΟΣ	2005	030568000
15.	ΜΕΛΕΤΗ ΘΕΟΔΩΡΑ	ΧΡΗΣΤΟΣ	2007	106418314
16.	ΜΑΓΓΙΝΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	1999	054455755
17.	ΚΥΡΙΑΚΑΚΟΥ ΕΛΕΝΗ	ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ	2004	076200303
18.	ΓΚΑΣΙΩΝΑ ΙΩΑΝΝΑ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	2009	062192940
19.	ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΥ ΓΑΡΥΦΑΛΙΑ	ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	2010	106423662
20.	ΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ	ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	2006	053554089
21.	ΓΕΡΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ ΙΩΑΝΝΑ	ΣΩΤΗΡΙΟΣ	1984	033396370
22.	ΦΛΩΡΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	1989	036488705
23.	ΤΣΙΝΙΚΑΛΗ ΕΛΕΝΗ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	2007	076092533
24.	ΒΛΑΧΟΥ ΕΥΤΥΧΙΑ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	1985	025165020
25.	ΖΟΛΟΤΑΡΙΩΦ ΝΙΚΟΣ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	2008	059673587
26.	ΜΠΙΤΟΥΝΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	2006	038181868
27.	ΚΑΤΣΟΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΣΤΕΦΑΝΟΣ	1998	034410562
28.	ΠΑΝΤΙΩΡΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	1985 - 24.04.16	034797844
29.	ΝΤΙΝΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ	2007 - 31.12.16	054619729
30.	ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΗΣ ΗΛΙΑΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	2005 - 31.12.16	021942516

κατοίκων Αττικής και μονίμων υπαλλήλων τού εναγομένου με σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου.

60245 ΧΡ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΓΕΝΕΡΑΛΗΣ
ΣΑΝΤΑΡΩΝ 3, ΑΘΗΝΑ 115 64
ΤΗΛ: 210 3215 820

25/4/2017 R32
Το δικαστήριο αποφασίζει να απορρίψει την αίτηση με την οποία ζητείται η ακύρωση της απόφασης του μονομελούς διοικητικού πρωτοδικείου Αθηνών της 26/4/2017.

ΚΑΤΑ

Τού Ο.Τ.Α. με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ», πού κατοικοεδρεύει στόν Αγ. Στέφανο Αττικής (Λεωφ. Μαραθώνος αριθ. 29) και εκπροσωπείται νόμιμα από τόν Δήμαρχό του.

=====

Ι. Είμαστε όλοι/όλες μόνιμοι υπάλληλοι τού εναγομένου, συνδεόμενοι μετ' αυτού με σχέση Δημοσίου δικαίου, ήδη πριν από την ημερομηνία ενάρξεως των ενδίκων αξιώσεών μας, προσληφθέντες κατά τις ημερομηνίες που αναφέρουμε ανωτέρω, συνεπώς και κατά το επίδικο χρονικό διάστημα, όπως προκύπτει από τις επικαλούμενες ημεροχρονολογίες προσλήψεως εκάστου/εκάστης, ως ανωτέρω εκτίθενται.

Το μισθολογικό και υπηρεσιακό μας καθεστώς διέπεται από τους νόμους περί ενιαίου μισθολογίου (Ν.3205/2003 από 01/01/2004 έως την 31/10/2011 κ α ι Ν. 4024/2011 από 01/11/2011 μέχρι και σήμερα) που ρυθμίζουν το αντίστοιχο πλαίσιο μισθοδοσίας των υπαλλήλων τού Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. μεταξύ δε αυτών και ημών ΚΑΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΔΕΝ ΥΠΕΡΒΑΙΝΟΥΝ ΤΟ ΠΟΣΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩ 3.000,00 ΜΗΝΙΑΙΩΣ, επισημαινομένου ότι η υπόμνηση αυτή γίνεται γιά λόγους τυπικούς, δεδομένου ότι είναι πασίγνωστο τό "ύψος" των γλίσχρων αποδοχών μας. (...)

Ειδικότερα, μέ την ισχύ τού ν.4024/2011 και τήν -βάσει αυτού- ισχύ τού νέου μισθολογίου, έγιναν σημαντικές π ε ρ ι κ ο π έ ς τόσο στους μισθούς όσο και στα επιδόματα πού επί πολλά έτη λαμβάναμε, μεταξύ δέ αυτών στά επιδόματα δώρων εορτών και επιδόματος αδείας.

Οι εν λόγω περικοπές -οι οποίες υπήρξαν διαδοχικές- είχαν ήδη εκκινήσει μέ τίς διατάξεις τού άρθρου 1, τού Ν. 3833/2010, μέ τόν οποίο περικόπηκαν κατά ποσοστό 30% τά επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας μέ αναδρομική ισχύ από 01.01.2010.

Στην συνέχεια, δυνάμει τών διατάξεων τού άρθρου 3, τού Ν. 3845/2010, τά εν λόγω επιδόματα περικόπηκαν περαιτέρω και καθορίσθηκαν στα ποσά τών 500 ευρώ, 250 ευρώ και 250 ευρώ αντίστοιχα, με αναδρομική ισχύ από 01.06.2010 και -τέλος- με το άρθρο 16 τού Ν. 4024/2011 (Ενιαίο Μισθολόγιο), επανακαθορίσθηκαν στά ίδια ποσά, με ισχύ από 01.11.2011.

Συγκεκριμένα, με τίς διατάξεις τού άρθρου 16, τού Ν. 4024/2011 «Συντάξεις Δημοσίου, Ενιαίο μισθολόγιο-βαθμολόγιο, Εργασιακή εφεδρεία, ΚΛΑΔΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ», καθορίστηκε από 01/11/2011, το ύψος τών Επιδομάτων Εορτών και Αδείας, ως εξής:

«1. Το Επίδομα Εορτών Χριστουγέννων ορίζεται σε πεντακόσια (500) ευρώ και χορηγείται στο ακέραιο, εφ' όσον ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 16 Απριλίου μέχρι 15 Δεκεμβρίου κάθε έτους και καταβάλλεται την 16η Δεκεμβρίου κάθε έτους.

2. Το Επίδομα Εορτών Πάσχα ορίζεται σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ και χορηγείται στο ακέραιο, εφόσον ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 16 Δεκεμβρίου μέχρι και 15 Απριλίου του επόμενου έτους και καταβάλλεται δέκα ημέρες πριν από το Πάσχα. 3. Το Επίδομα Αδείας ορίζεται σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ και χορηγείται στο ακέραιο, εφόσον ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 1ης Ιουλίου μέχρι και 30 Ιουνίου του επόμενου έτους και καταβάλλεται την 1η Ιουλίου κάθε έτους. 4. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε για χρονικό διάστημα μικρότερο από τα οριζόμενα στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου αυτού, καταβάλλεται τμήμα επιδόματος ανάλογο με αυτό που αντιστοιχεί στο χρονικό διάστημα της μισθοδοσίας του. 5. Τα επιδόματα των παραγράφων 1, 2 και 3 καταβάλλονται εφ' όσον οι πάσης φύσεως μηνιαίες αποδοχές συν-περιλαμβανομένων και των επιδομάτων αυτών δεν υπερβαίνουν κατά μήνα, υπολογιζόμενες σε δωδεκάμηνη βάση, τής τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ. Αν με την καταβολή των επιδομάτων του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής, οι πάσης φύσεως μηνιαίες αποδοχές υπερβαίνουν, κατά την ημερομηνία καταβολής τους, το ύψος αυτό, τα επιδόματα αυτά καταβάλλονται μέχρι του ορίου των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, με ανάλογη μείωσή τους...»

Ωστόσο, επακολούθησε η υποπαράγραφος Γ. 1. «ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΟΜΕΑ» (περ. 1) του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσο-πρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013 -2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής του ν. 4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016», με την οποία επήλθε -ό χ ι- μία ακόμη περικοπή των εν λόγω επιδομάτων- α λ λ ά η ο λ ο σ χ ε ρ ή ς κ α τ ά ρ γ η σ ή τ ο υ ς !!!

Ειδικότερα, με τις ανωτέρω διατάξεις ορίστηκε ότι:

«1. Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας, που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη, ή ρήτρα ή όρο συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητική απόφαση ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία, για λειτουργούς, υπαλλήλους και μισθωτούς του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ. και Ο.Τ.Α., καθώς και για τα μόνιμα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος, καταργούνται από 01.01.2013...»

Και βεβαίως, οι ως άνω νομοθετικές διατάξεις, με τις οποίες επιβλήθηκε μία σειρά δυσάρε-στων **δ ι α δ ο χ ι κ ώ ν π ε ρ ι κ ο π ώ ν** επί μακροχρονίως κεκτημένων μισθολογικών απο-λαβών (μεταξύ των οποίων και τα επιδόματα δώρων εορτών και αδείας), υπήρξαν δυσβάστα-κτες έως εξουθενωτικές γιά τόν εν γένει οικογενειακό -οικονομικό- προϋπολογισμό των λειτου-ργών-μισθωτών του ευρύτερου δημόσιου τομέα πού τις υπέστησαν...

Ο μ ω ς, ασφαλώς, **υ σ τ ε ρ ο ύ ν** σέ βλαπτικές συνέπειες **σ υ γ κ ρ ι τ ι κ ώ ς** πρὸς τήν ανωτέρω -εν τέλει- επιβληθείσα **ο λ ο σ χ ε ρ ή κ α τ ά ρ γ η σ η** των δώρων Εορτών Χριστουγέννων - Πάσχα και επιδόματος αδείας και αυτό **δ έ ν** αποτελεί σχήμα λόγου.

Διότι, οι συγκεκριμένες μισθολογικές παροχές, αποτελούσαν μακροχρόνιες τακτικές απολαβές ιδιαίτερης ηθικής σημασίας, ήσαν δέ βαθύτατα καθιερωμένες στην συνείδηση των κάθε είδους μισθωτών και συνταξιούχων, εν γένει δέ των Ελληνίδων και των Ελλήνων πολιτών, ως συνυφασμένες με τις πλέον σεβαστές θρησκευτικές εορτές του λαού μας, τις οποίες -οι συγκεκριμένες χρηματικές παροχές- επέτρεπαν σε κάθε Ελληνική οικογένεια να τις εορτάζει αξιοπρεπώς, εφ' όσον εξασφάλιζαν τις επί πλέον οικογενειακές και κοινωνικές δαπάνες, πού οι εν λόγω εορτές αναγκαία προϋποθέτουν και συνεπάγονται.

Αντιστοίχως και τό επίδομα αδείας εξασφάλιζε την αξιοπρεπή αντιμετώπιση των αναγκών των δαπανών των σχετικών με τις θερινές διακοπές, οι οποίες -λόγω κλίματος και γεωγραφικών ιδιοτεροτήτων- αποτελούν επίσης θεμέλια εθιμική συνήθεια αλλά και αδήριτη κοινωνική αναγκαιότητα τής Ελληνικής οικογένειας, **συνεκτική** των δεσμών των μεσοαστικών-μικροαστικών κοινωνιών μέ τις αντίστοιχες τής υπαίθρου και τής νησιωτικής χώρας.

Σέ βαθμό μάλιστα πού, η εφεξής έλλειψη αυτών των μισθολογικών παροχών εν συνόλω, νά λειτουργούν **αποσυνθετικά** σέ βάρος τής όλης Ελληνικής κοινωνίας, εξικνουμένης βλαπτικά ακόμη και σέ εθνική, θρησκευτική και κοινωνιολογική διάσταση, δηλαδή επί αγαθών και αξιών προστατευομένων από τις θεμέλιες διατάξεις τού Ελληνικού Συντάγματος.

Μέ άλλους λόγους, επειδή οι ως άνω **μειώσεις** των εν λόγω επιδομάτων μας αρχικώς εντάσσονταν στά πλαίσια των εν γένει **περικοπών** των τακτικών αποδοχών μας **εξ αιτίας** τής δημοσιονομικής-οικονομικής κρίσεως, ίσως νά θεμελίωναν επιχειρήματα περί τής νομιμότητάς τους.

(Παρ' όπi -καθ' ημάς- και οι εν λόγω περικοπές συνιστούν αδικαιολόγητη και αντίθετη με τόν Νόμο μείωση μισθών, τόσο υπό την έννοια τού εθνικού όσο και υπό την έννοια τού κοινοτικού δικαίου, εφ' όσον -κατ' αρχήν- αυθαιρέτως και αδικώς **εναπόθεσαν** τήν οικονομική αντιμετώπιση τής εν λόγω κρίσεως **στούς αναίτιους γί'αυτήν, οι οποίοι ήσαν και οι πλέον αδύναμοι πρός τούτο...**)

Ο μ ω ς, η από 01.01.2013 επελθούσα **ολοσχερής κατάργηση** των επιδομάτων δώρων εορτών Πάσχα-Χριστουγέννων αλλά και εκείνου τής ετήσιας κανονικής αδείας μας, συνιστά μία υπέρμετρα αδικαιολόγητη και αντισυνταγματική ρύθμιση **διότι**, μέ αυτήν (εξ αιτίας και τής ηθικής-συμβολικής-κοινωνιολογικής σημασίας πού συνιστούν οι εν λόγω παροχές-απολαβές, όπως τις αναλύουμε ανωτέρω), **θίγεται ο πυρήνας** τριών (3) σημαντικών τακτικών μισθολογικών παροχών και **ματαιώνεται βάναισα το κοινωνικό κεκτημένο** μας επί τού αντιστοίχου περιουσιακού μας δικαιώματος.

Όλα δέ αυτά, παρά τό γεγονός ότι, γιά την αντιμετώπιση τής κλονισμένης δημοσιο-
νομικής ισορροπίας τού Ελληνικού Κράτους μέ τά υψηλότερα επίπεδα τού δημοσίου
ελλείμματος και τού δημοσίου χρέους, ο νομοθέτης έλαβε ήδη σ η μ α ν τ ι κ ά δημο-
σιονομικά μέτρα γιά την εξοικονόμηση τών αναγκαίων χρηματικών πόρων.

Τέτοια μέτρα υπήρξαν τά εξής: 1. Η μείωση τών δημόσιων δαπανών, όπως τών τακτι-
κών αποδοχών (πλήν τών δώρων εορτών και τού επιδόματος αδειών) τών εργαζομένων στόν
στενό και ευρύτερο δημόσιο τομέα, ο καθορισμός ανώτατου ορίου αποδοχών, η μείωση αμοι-
βών συμμετοχής σε συλλογικά όργανα, η περικοπή υπερωριών κ.λπ.)

2. Η αύξηση τών φορολογικών εσόδων (έκτακτη εισφορά φυσικών και νομικών προσώ-
πων, ειδικός φόρος κατανάλωσης κ.λπ. μέ τόν ν. 3833/2010).

3. Ο ν. 3845/2010, γνωστός ως "Μνημόνιο", με τον οποίο εφαρμόζεται πρόγραμμα οίκο-
νομικής στήριξης και χρηματοπιστωτικής πολιτικής, προκειμένου να επιτευχθεί η μείωση τού
ελλείμματος, να διασφαλιστεί η δυνατότητα εξυπηρέτησης τού δημοσίου χρέους και η αποφυ-
γή τής παύσης τών πληρωμών τού Κράτους. Και με τόν νόμο αυτό, θεσπίστηκαν μέτρα
γιά την μείωση τών δημοσίων δαπανών, εντοπιζόμενα και στην μείωση τού μισθολο-
γικού κόστους (όπως επιδομάτων, αποζημιώσεων, αμοιβών κ.λπ. λειτουργών τού δημοσίου
γενικά) και μέτρα φορολογικά (αύξηση συντελεστών ΦΠΑ και ειδικών φόρων κατανάλωσης).

4. (Περαιτέρω) Ψηφίστηκαν και άλλοι νόμοι γιά την μείωση τών δαπανών τού Κράτους σχετι-
κά με τους μισθούς και τις συντάξεις, όπως, ο ν. 3865/2010 που θέσπισε την εισφορά αλλη-
λεγγύης συνταξιούχων (Ε.Α.Σ.), ο ν. 3986/2011 που θέσπισε την ειδική (έκτακτη) εισφορά
αλληλεγγύης στα εισοδήματα φυσικών προσώπων (μισθωτών, συνταξιούχων και λοιπών), την
ειδική εισφορά αλληλεγγύης γιά την καταπολέμηση τής ανεργίας και την ειδική εισφορά συντα-
ξιούχων, επικουρικής ασφάλισης, ο ν. 4002/2011 που μείωσε περαιτέρω τις αποδοχές τών
υπαλλήλων, αύξησε την εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχων και προέβη σε παρακράτηση
μηνιαίας εισφοράς σε συνταξιούχους ηλικίας κάτω τών 60 ετών, ο ν. 4024/2011 που επέβαλε
την μείωση τών συντάξεων που υπερέβαιναν το ποσό τών 1200 ευρώ, την περικοπή τών επι-
δομάτων, πλέον τών άλλων ειδικότερων μειώσεων γιά συγκεκριμένες κατηγορίες συνταξιού-
χων και -τέλος- ο ν. 4051/2012 που θέσπισε και αυτός μειώσεις στις συντάξεις πού υπερέ-
βαιναν το ποσό τών 1300 ευρώ.

Βεβαίως, θα μπορούσε να γίνει δεκτό ότι, σε περιστάσεις παρατεταμένης οικονομικής κρί-
σης, ο νομοθέτης δύναται να θεσπίσει μέτρα π ε ρ ι σ τ ο λ ή ς δαπανών που συνεπάγονται
οικονομική επιβάρυνση μεγάλων κατηγοριών πληθυσμού, ό μ ω ς η δυνατότητά του αυτή έχει
ως ό ρ ι ο την καθιερούμενη -μέ το άρθρο 4 παρ.5 τού Συν/τος- αρχή τής ισότητας στην κατα-

νομή των δημοσίων βαρών αναλόγως των δυνατοτήτων εκάστου, καθώς και στην καθιερω-
μενη -μέ το άρθρο 2 παρ.1 του Συντ/τος- αρχή του σεβασμού της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας.

Επ' αυτών, στην αιτιολογική έκθεση των ανωτέρω Νόμων για την ανάγκη εφαρμογής
των μειώσεων των εν γένει αποδοχών μας, αναφέρονται -μεταξύ άλλων- τα εξής:

«Τα μέτρα που προτείνονται επιβάλλεται να ληφθούν εν συμφωνία προς το Σύνταγμα της Χώρας. Το κράτος δικαιούται και, υπό τις παρούσες δυσμενείς συνθήκες, επιβάλλεται να αξιώ-
σει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους τους για κοινωνική και εθνική αλλη-
λεγγύη (άρθρο 25 παρ. 4). Η δεινή αυτή δημοσιονομική κατάσταση πρέπει να αντιμετωπιστεί
άμεσα, με σημαντικές τομές και πρωτοβουλίες και με τήρηση των αρχών της ισότητας, της
αναλογικότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Κάθε πολίτης καλείται να συμμετέχει στην εθνι-
κή αυτή προσπάθεια και ανάλογα με την ικανότητά του να συνεισφέρει στα δημόσια βάρη. Με
το Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης (ΠΣΑ), το οποίο εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό
Συμβούλιο της 16ης Φεβρουαρίου 2010, η Χώρα μας δεσμεύτηκε απέναντι στους πολίτες της
και τους ευρωπαίους εταίρους της να επιτύχει την δημοσιονομική εξυγίανση με συγκεκριμένους
στόχους και σε συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα. Σκοπός της ρύθμισης του προτεινόμενου νο-
μοσχεδίου είναι η προστασία και η προαγωγή του γενικότερου δημόσιου συμφέροντος. Στο
πλαίσιο αυτό, οι διατάξεις που αφορούν την περικοπή των μισθολογικών δαπανών εφαρμόζο-
νται τόσο στους εργαζόμενους στο Δημόσιο, ΝΠΔΔ. και ΟΤΑ., με σχέση εργασίας δημοσίου ή
ιδιωτικού δικαίου, όσο και στο προσωπικό των Ν.Π.Ι.Δ., που ε ί τ ε ανήκουν στο κράτος ε ί τ ε
επιχορηγούνται τακτικά από τον Κρατικό Προϋπολογισμό ε ί τ ε είναι δημόσιες επιχειρήσεις
κατά την έννοια των παραγράφων 1, 2 και 3, άρθρου 1, ν.3429/2005, με όποιον τρόπο και αν
αυτοί αμείβονται. Η Κυβέρνηση κατανοεί ότι τα μέτρα που προτείνονται είναι επώδυνα. Με τα
μέτρα που προτείνονται οι Έλληνες πολίτες θα υποστούν θυσίες. Τα μέτρα που η κυβέρνηση
προτείνει, επιφέρουν μείωση του εισοδήματος των εργαζομένων στο Δημόσιο και τον ευρύτερο
δημόσιο τομέα αλλά και των συνταξιούχων. Καταβλήθηκε τεράστια προσπάθεια κατά την διά-
ρκεια της διαπραγμάτευσης, ώστε να θιγούν όσο γίνεται λιγότερο τα χαμηλά και μεσαία επίπεδα
μισθών και συντάξεων και αυτό αποτυπώνεται στο πρόγραμμα και στο σχέδιο νόμου. Όλη αυτή
η εθνική προσπάθεια έχει αρχή, μέση και τέλος.»

Ωστόσο, παρά τις ανωτέρω μεγαλόστομες διακηρύξεις περί "παραδοχών", "κατανοή-
σεων" και "δεσμεύσεων" εκ μέρους των συντακτών των εν λόγω νόμων, είναι πασί-
γνωστον ότι, στην πραγματικότητα αυτές δ έ ν τηρήθηκαν και τα προαναφερόμενα
κατοχυρωμένα συνταγματικά όρια, τά προστατευτικά των αδυνάμων μισθωτών και συν-
ταξιούχων, παραβιάσθηκαν άνισα και βάνανυσα αλλά κυρίως μονομερώς. (...)

"Φθάσαμε" λοιπόν στον ν.4046/2012 [Μ ν η μ ό ν ι ο Ι Ι] (ΦΕΚ Α' 28/14.2.2008), με τον
οποίο υλοποιήθηκε-εγκρίθηκε το Σχέδιο του Μνημονίου Κατανόησης (Memorandum of
Understanding), μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Τρά-

πράξης της Ελλάδος (άρθρο 1 παρ. 2), ως προαπαιτούμενο για την υπογραφή και την θέση σε ισχύ των Συμβάσεων Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης μεταξύ του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (Ε.Τ.Χ.Σ), της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Τράπεζας Ελλάδος, τα σχέδια των οποίων επίσης εγκρίθηκαν με τον ίδιο νόμο και προσαρτήθηκαν σ' αυτόν ως Παράρτημα V (άρ.1 παρ.1).

Το, εν λόγω, Μνημόνιο αποτελείται από τα ακόλουθα μέρη: α) Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής (Memorandum of Economic and Financial Policies), β) Μνημόνιο Συνεννόησης στις συγκεκριμένες προϋποθέσεις Οικονομικής Πολιτικής (Memorandum of Understanding on Specific Economic Policy Conditionality) και γ) Τεχνικό Μνημόνιο Συνεννόησης (Technical Memorandum of Understanding).

Κατ' εφαρμογή του ν. 4046/2012, εκδόθηκε ο ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής του ν. 4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσ/νομικής Στρατηγικής 2013-2016» (ΦΕΚ Α' 222/12.11.2012) και με την περ.1 της ως άνω υποπαραγράφου ορίσθηκε ότι:

*«Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας, ...
καταργούνται από 01.01.2013».*

Ω σ τ ό σ ο, στην αιτιολογική έκθεση του Ν. 4093/2012 σχετικώς με την διάταξη της περ. 1, της υποπαραγράφου Γ.1, ο υ δ ε μ ί α αι τ ι ο λ ο γ ί α αναφέρεται, η οποία να δικαιολογεί την σκοπιμότητα της εν λόγω καταργήσεως και την -ένεκα αυτής- επερχόμενη προσβολή του πυρήνα του περιουσιακού δικαιώματός μας στην καταβολή των εν λόγω επιδομάτων δώρων Εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα καθώς και κανονικής αδείας, η οποία επήλθε με την ανωτέρω αυθαίρετη ολοσχερή κατάργησή τους.

Σ υ γ κ ε κ ρ ι μέ ν α, στο εν λόγω κείμενο αναγράφεται επί λέξει ότι:

«Με τις παρούσες διατάξεις ρυθμίζονται θέματα μισθολογικού περιεχομένου, τα οποία προβλέπονται στο πλαίσιο εφαρμογής του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος Δημοσιονομικής Προσαρμογής. Ειδικότερα: Με τις διατάξεις της περιπτ.1 καταργούνται από 1.1.2013 τα επιδόματα εορτών και αδείας για όλους τους λειτουργούς και υπαλλήλους Δημοσίου, ΝΠΔΔ και Ο.Τ.Α.».

Ο μ ω ς, η διάταξη αυτή αποτελεί απλή περιγραφή της επιβληθείσης καταργήσεως, ενώ ουδέν άλλο περί αιτιολογημένης επικλήσεως της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος προτάθηκε, όπως εκ του Νόμου και του Συντάγματος ρητώς απαιτείται. Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι:

1. Ο νομοθέτης, αφού διαπίστωσε ότι η οικονομική ύφεση συνεχίζεται και ότι η Ελλάδα εξακολουθεί να έχει «συνεχή προβλήματα με τη φορολογική συμμόρφωση», δ έ ν αποφάσισε να λάβει για την αντιμετώπιση της συνεχιζόμενης Δημοσιονομικής κρίσεως, ά λ λ α -διαφορετικής κοινωνικής υφής- μέ τ ρ α...

Ο μ ω ς, τέτοια μέτρα είναι πρόδηλον ότι υπήρχαν, όπως λ.χ. η επιδίωξη αποκάλυψης των περιλαμβανομένων ε ί τ ε στις περίφημες "λίστες" μεγαλοφοροφυγάδων "Λαγκάρντ",

"Λίχτενστάιν", "Μονακό" κ.λπ (σύμφωνα και με πρόσφατη -της 26.03.2015- τηλεοπτική δήλωση-υπόδειξη της ίδιας Κας Κριστίν Λαγκάρντ...), ε ί τ ε στίς χιλιάδες «OFFSHORE» που εντοπίσθηκαν στίς λεγόμενες «Παρθένους» νήσους κ.λπ., ε ί τ ε στην είσπραξη φόρων από τους διαβόητους λαθρεμπόρους καυσίμων και λοιπών εισαγομένων αγαθών και την από αυτούς είσπραξη των κατά νόμο φόρων ύψους δισεκατομμυρίων Ευρώ, σύμφωνα με δημοσιογραφικές αλλά και κυβερνητικές εκτιμήσεις περί αυτών.(...).

Α ν τ ι θ έ τ ω ς ό μ ω ς, διαπιστώνεται ότι ο νομοθέτης κατέφυγε και πάλι στην πλέον "εύκολη λύση", δηλαδή την περαιτέρω μείωση των αποδοχών των (ιδίων...) μισθωτών του Δημοσίου, των ΝΠΔΔ και των ΟΤΑ, εις βάρος των οποίων -όμως- είχαν επιβληθεί και οι πρώτες περικοπές με τους νόμους 3833/2010 και 3845/2010, κατ' επίκληση -και τότε- του κινδύνου χρεοκοπίας της Χώρας!!!

Και -βεβαίως- είναι επίσης πρόδηλον ότι, στην "επιλογή" αυτή κατέφυγε ο νομοθέτης διότι, το μέτρο αυτό, σε αντίθεση προς την χρονοβόρο είσπραξη των φορολογικών εσόδων από τους -υψηλών οφειλών- φοροφειλέτες εσωτερικού-εξωτερικού, είναι ευχερές να εφαρμοσθεί "κυριαρχικά" και νά έχει "άμεσα" αποτελέσματα, αφού με την ψήφιση του προβλέποντος -την ως άνω κατάργηση- νόμου, κατεβλήθησαν α μ έ σ ω ς μειωμένες οι αποδοχές των -υφισταμένων τίς εν λόγω περικοπές- ατυχών μισθωτών.

Περαιτέρω, ο ν.4093/2012 προέβη στην μείωση (αντί άλλων), των αποδοχών μας προς αντιμετώπιση της συνεχιζόμενης οικονομικής και δημοσιονομικής κρίσεως, δηλαδή για σκοπό που θεωρητικώς αποτελεί -κατά τόν νομοθέτη- σκοπό δημοσίου συμφέροντος, δυνάμενο -κατ' αρχήν- νά "δικαιολογήσει" την λήψη μέτρων περιστολής μισθολογικών δαπανών του Δημοσίου.

Αλλά, έστω και σε περίπτωση παρατεταμένης οικονομικής κρίσεως, ασφαλώς δ ε ν μπορεί να είναι επιτρεπτό, η ε π ι β ά ρ υ ν σ η από τα μέτρα που λαμβάνονται προς αντιμετώπισή της, νά κατανέμεται συνεχώς και κατ' επανάληψη σε συγκεκριμένες κατηγορίες πολιτών, όπως οι μισθωτοί του Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ, που είναι και οι πλέον σ υ ν ε π ε ί ς στίς φορολογικές υποχρεώσεις τους!!!

Α λ λ ω σ τ ε, με αυτόν τόν μονομερή τρόπο καλύψεως των δημοσιονομικών κενών, στην πράξη ε υ ν ο ο ύ ν τ α ι άλλες κατηγορίες πολιτών, από την συστηματική α σ υ ν έ π ε ι α των οποίων -κυρίως στο πεδίο της εκπληρώσεως των φορολογικών τους υποχρεώσεων- προκαλείται σε σημαντικό βαθμό η ίδια η δυσμενής οικονομική συγκυρία της Χώρας. (βλ. και Σ.τ.Ε. Ολομ. 668/2012, σκέψη 37).

Στην προκειμένη μάλιστα περίπτωση, όπως συνάγεται από τα αναφερόμενα στο προσαρτημένο στον ν.4046/2012 Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής, ένας εκ των λόγων, που κρίθηκε ότι είναι αναγκαία η λήψη νέων μέτρων (μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και οι ν έ ε ς μειώσεις στις αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων), ήταν το γεγονός ότι δ ε ν έχει επιτευχθεί σε βαθμό ικανοποιητικό η είσπραξη των φορολογικών εσόδων. («Συνεχή προβλήματα της Ελλάδας με την φορολογική συμμόρφωση»).

Εν προκειμένω -λοιπόν- είναι προφανές ότι **α ν α ι ρ ε ί τ α ι** ο επικαλούμενος από τόν νομοθέτη "λόγος δημοσίου συμφέροντος", ο δυνάμενος -κατ' αρχήν- να δικαιολογήσει την -έστω- μερική περικοπή των εν λόγω τακτικών μισθολογικών απολαβών μας **α λ λ ά ό χ ι β ε β α ί ω σ** και τήν **ο λ ο σ χ ε ρ ή** **κ α τ ά ρ γ η σ η** αυτών.

2. Στο σημείο αυτό αξίζει να επισημάνουμε ότι, ακόμη και τό Συμβούλιο Επικρατείας, τό οποίο στήν αντιμετώπιση τής Συνταγματικότητας των ανωτέρω μνημονιακών νόμων, εμφανίζεται (μέ ελάχιστες σθεναρές μειοψηφίες...), πλήρως ευθυγραμμισμένο με τήν νομοθετική-εκτελεστική εξουσία πού τούς καθιέρωσε, όμως στίς αιτιολογίες του πρὸς δικαιολόγηση των επιβληθέντων μέτρων, έκρινε ότι, μέ τά προβλεπόμενα (κατ' εφαρμογή τού ν. 3845/2010) μέτρα περικοπής των μισθολογικών και συνταξιοδοτικών παροχών επέρχεται μέν ο περιορισμός (πού κρίθηκε από τό Σ.τ.Ε. κατά πλειοψηφία ανεκτός), **ό χ ι** όμως και η ολοσχερής στέρηση των εν λόγω παροχών, δηλαδή νομοθέτηση η οποία προφανώς **-κατ' αντιδιαστολή- δεν θα ήταν ανεκτή!!!**

Ειδικότερα, τό Σ.τ.Ε. στίς σκέψεις του αυτές έλαβε υπ' όψη του τό συγκεκριμένο ύψος των επερχομένων περικοπών, σέ συνάρτηση πρὸς τό γεγονός ότι -σέ κάθε περίπτωση- εξακολούθησε νά προβλέπεται η καταβολή των επιδομάτων εορτών και αδείας, έστω σε μειωμένα -εν σχέσει πρὸς τό προϊσχύον δικαιο- ποσά, σέ μισθωτούς και συνταξιούχους.

Συνεπώς, από τήν εν λόγω κρίση τού Σ.τ.Ε., προκύπτει ότι, τό Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο (άν και προδήλως δ έ ν αποδέχεται τήν απόλυτη ισχύ τής εννοίας τού κοινωνικού κεκτημένου), δέχθηκε ότι -ένεκα των προβαλλομένων λόγων δημοσίου συμφέροντος- ήταν συνταγματικά επιτρεπτή η συρρίκνωση ενός κοινωνικού δικαιώματος όπως ο **π ε ρ ι ο ρ ι σ μ ό ς** μισθών-συντάξεων και εκείνων των δώρων εορτών και αδείας **α λ λ ά** τούτο σε συνάρτηση πρὸς τό γεγονός ότι, αυτά καθ' εαυτά, τά εν λόγω επιδόματα -έστω και συρρικνωμένα- συνέχιζαν νά **π α ρ έ χ ο ν τ α ι** **σ τ ο ύ ς** **δ ι κ α ι ο ύ χ ο υ ς**.

Δηλαδή, τό Σ.τ.Ε. επεσήμανε ότι, η **ο λ ο σ χ ε ρ ή ς** **κ α τ ά ρ γ η σ ή** **τ ο υ ς** θα παραβίαζε τίς διατάξεις περί προστασίας τού συνταγματικώς θεσπισμένου κοινωνικού δικαιώματος, συνεπώς και τού αντιστοίχου (σχετικού) κοινωνικού κεκτημένου θίγοντας τά βασικά χαρακτηριστικά πού συνθέτουν τόν πυρήνα τού εν λόγω κοινωνικού δικαιώματος, εφ' όσον θα χειροτέρευε ουσιαδώς η επιβαλλόμενη από τό Σύνταγμα προστασία του, γεγονός τό οποίο -όμως- επήλθε, εν συνεχεία, μέ τίς διατάξεις τού ν. 4093/2012.

Επομένως, ορθώς θεωρούμε ότι, η **π λ ή ρ η ς** **κ α τ ά ρ γ η σ η** νομοθετημένων εισοδηματικών παροχών πού είχαν ήδη υποστεί σημαντικές μειώσεις-περικοπές, είναι απόλυτως δυσανάλογη σε σχέση μέ τούς επιδιωκόμενους από τόν νομοθέτη εισπρακτικού χαρακτήρα σκοπούς. (Ιδέτε και Ε.Δ.Κ.Α. Τόμος ΝΔ' (2012) σελ. 484).

3. Περαιτέρω, με τίς παραπάνω διατάξεις των εν λόγω νόμων και ιδίως των εξ αυτών 3833/2010, 3845/2010, 4024/2011, 4046/2012 και 4093/2012, προβλέπεται τόσο η μείωση των δαπανών τού Κράτους με μείωση τού μισθολογικού -γενικώς- κόστους, όσο και η αύξηση των

εσόδων των προερχόμενων από την φορολογία εισοδημάτων αλλά και από την είσπραξη βεβαιωμένων οφειλών. (Λ.χ. φόρων παρελθόντων ετών, πρόστιμα και χρηματικές ποινές.).

Πλην όμως, ενώ οι μειώσεις μισθών και συντάξεων πραγματοποιούνται κατά τακτά χρονικά διαστήματα» δεν εμφανίζεται η ίδια εικόνα και ως προς τις εισπράξεις από την φορολογία και τα βεβαιωθέντα προς είσπραξη ποσά... (Βλ. και Ετήσια Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου επί του Απολογισμού και Ισολογισμού του Κράτους για το έτος 2010).

Επομένως, η επιλεκτική μονομερής και διαρκής επιβάρυνση της κατηγορίας των μισθωτών (μισθολογικές μειώσεις - ειδικές εισφορές - φορολογικά μέτρα), έναντι άλλων ομάδων πολιτών που προδήλως φοροδιαφεύγουν ή εισφοροδιαφεύγουν, ως εύκολος και γρήγορος τρόπος εξισορρόπησης - ισοσκέλισης των οικονομικών δεδομένων, εμφανώς δημιουργεί άνιση μεταχείριση των διοικουμένων, η οποία -όμως- έρχεται σε αντίθεση με τις ανωτέρω προπαρατεθείσες διατάξεις του Συντάγματος αλλά και εκείνης του άρθρου 25 παρ. 4 αυτού.

Δηλαδή, της αξιώσεως του Κράτους να εκπληρώνουν όλοι οι πολίτες το χρέος της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης, προφανώς δέ η πρακτική αυτή δεν είναι συμβατή και με την συνταγματική αρχή της αναλογικότητας. (Άρθρο 25 παρ.1 του Συντ/τος).

4. Επί πλέον, η επαναλαμβανόμενη μείωση των μισθών των ιδίων πάντοτε μισθωτών, προδήλως οδηγεί στην ραγδαία επιδείνωση του βιοτικού επιπέδου αυτών, των υφισταμένων τίς αλληπάλληλες μειώσεις των αποδοχών τους υπαλλήλων του Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ, ο δέ τρόπος περιορισμού τους, "οδηγεί" αναπόφευκτα στην κυριολεκτική ισοπέδωση των μισθών τους, αφού τούς χορηγούνται -τελικά- άνισες αποδοχές.

Ειδικότερα, με τον περιορισμό των επιδομάτων Χριστουγέννων, Πάσχα και Κανονικής Αδείας σε ενιαίο ποσό για όλους τους υπαλλήλους (ανεξάρτητα από το μισθολογικό κλίμακιο εκάστου υπαλλήλου, τα έτη του εργασιακού βίου του, την θέση ευθύνης που κατείχε ο κάθε υπάλληλος, καθώς και την θέση του στην κλίμακα της υπαλληλικής ιεραρχίας, στοιχεία που τελικά διαμόρφωσαν τις αποδοχές του), παραγκωνίζονται οι υγιείς παράγοντες που οδήγησαν στον ορθολογικό προσδιορισμό τους, όπως και παραπάνω εκτίθεται.

Παραλλήλως, ενώ τα μνησθέντα μέτρα "θεωρητικώς" λαμβάνονται για την αντιμετώπιση της δυσμενούς και παρατεταμένης οικονομικής συγκυρίας, θα έπρεπε τουλάχιστον να υποβάλλονται σ' αυτά όλοι οι μισθωτοί του Δημοσίου, αναλογικά κατά την κλίμακα των προβλεπόμενων αποδοχών τους...

Αντιθέτως όμως, διαπιστώνεται -εξοργιστικώς- να εξαιρούνται από τις ανωτέρω περικοπές, κάποιες κατηγορίες μισθωτών, όπως λ.χ. οι υπάλληλοι της Βουλής (για τους οποίους εξακολουθεί να εφαρμόζεται ειδικό μισθολογικό καθεστώς με 16 μηνιαίους μισθούς ετησίως (!!!) αλλά και το ναυτικό προσωπικό της Πλοηγικής Υπηρεσίας (τό οποίο αυθαιρέτως εξαιρέθηκε από τις ανωτέρω περικοπές σύμφωνα με το άρθρο 6 Ν.3872/2010), χωρίς να δικαιολογείται η εξαίρεση αυτή από λόγους δημόσιου συμφέροντος εν όψει των ειδικών

Εθνικών συνθηκών, τής επίτευξης δημοσιονομικής πειθαρχίας και τής οικονομικής ισορροπίας του Κράτους, δηλαδή ρυθμίσεις οι οποίες, εφ' όσον ήσαν και παραμένουν σε ισχύ, εμφα- νώς είναι αντίθετες προς τα άρθρα 4, 25 και 88 του Συντάγματος.

5. Περαιτέρω, στο μέτρο που αφορούν εργασιακά δικαιώματα, οι ανωτέρω ρυθμίσεις θίγουν την αξίωση για την καταβολή μισθού και συνιστούν ό χ ι απλώς περιορισμό ή δυσμενή μεταβολή α λ λ ά προσβολή του πυρήνα του οικείου περιουσιακού δικαιώ- ματος, που παραβιάζει το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου τής Ευρωπαϊ- κής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου περί προστασίας των περιουσιακής φύσεως δικαιωμάτων.

Τούτο δέ διότι, με τīs ανωτέρω διατάξεις που επιβάλλουν αλληπτάλληλες -απρόβλεπτες- μισθολογικές μειώσεις, αιφνιδιάζονται οι υπάλληλοι, οι οποίοι αδυνατούν να προϋπολογίσουν τīs άμεσες οικονομικές και λοιπές ανάγκες και υποχρεώσεις τους, εντεύθεν δέ επέρχεται στο πρόσωπό τους, σαφέστατη παραβίαση τής αρχής τής προστατευομένης εμπιστοσύνης.

6. (Περαιτέρω) Είναι παραδεκτό ότι, το Σύνταγμα και το Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο τής Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου δ ε ν εγγυώνται ορισμένο ύψος μι- σθού ή συντάξεως. Ο μ ω ς, ο περιορισμός τους από το νομοθέτη, επιβάλλεται αφ' ενός να μην θέτει σε κίνδυνο την αξιοπρεπή διαβίωση των οικονομικώς ασθενεστερών τά- ξεων (άρθρο 2 παρ.1 του Συντάγματος), αφ' ετέρου δε, να πρόκειται για μέτρο ικανό και πρόσφορο για την εξυπηρέτηση σκοπού δημοσίου συμφέροντος, τηρουμένων των αρχών τής ισότητας στην κατανομή των δημοσίων βαρών (άρθρο 4 παρ. 5 του Συντά- γματος) και τής αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ.1 του Συντάγματος).

7. (Πέραν αυτών) Η επίκληση εκ μέρους των υπευθύνων Κυβερνητών ότι, με τīs ως άνω ρυθμίσεις επιδιώκεται η ικανοποίηση σκοπού δημοσίου συμφέροντος, συνισταμέ- νου στην περιστολή των δημοσιονομικών ελλειμμάτων, ούτε αιτιολογείται, ούτε τεκμη- ριώνεται, με την παράθεση συγκεκριμένων στοιχείων, ώστε ν' αποδεικνύεται η προσφορό- τητα και η αναγκαιότητα των θεσπιζομένων περιορισμών για την επίτευξη του σκοπού αυτού, υπό την έννοια τής εξάντλησης κάθε άλλου διαθέσιμου μέτρου, ούτως ώστε να αποτραπεί η επιβάρυνση -για πολλοστή φορά- τής ίδιας κατηγορίας πολιτών, δηλαδή των υπαλλή- λων του Δημοσίου, ΝΠΔΔ και Ο.Τ.Α. (Πολύ περισσότερο μάλιστα, που οι εν λόγω μειώσεις υπολογίζονται με ενιαίο ποσοστό επί του συνόλου του ποσού κάθε επιδόματος, χωρίς εσωτε- ρική κλιμάκωσή τους, με αποτέλεσμα οι επιβαρύνσεις να είναι δυσανάλογες ανά μισθολογική κατηγορία των πληττομένων μισθωτών...)

8. Τέλος, η με την διάταξη του άρθρου πρώτου του Ν.4093/2012, ολοσχερής κατά- ργηση των επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα καθώς και του επιδόματος κανο-

νικής άδειας, α δ ι α κ ρ ί τ ω ς (σέ συνδυασμό μάλιστα με τις μεγάλες μειώσεις των διατάξεων του άρθρου 1, Ν. 3833/2010 και του ν. 4002/2011), δημιουργεί πέραν των ανωτέρω- πρόδηλη αντισυμβατότητα προς τα άρθρα 22 παρ. 4 και 2 παρ. 1 του Συν/τος.

Εν όψει όλων των ανωτέρω, μεταβολή του μισθολογικού μας καθεστώτος με μείωση των αποδοχών μας (η οποία είναι τέτοιας φύσεως ή εκτάσεως, ώστε να επιφέρει όντως ανατροπή του -έως τότε- ισχύοντος μισθολογικού καθεστώτος), δεν μπορεί να γίνει, α φ' εν ός χωρίς να συντρέχει σοβαρός λόγος δημοσίου συμφέροντος και α φ' ε τ έ ρ ο υ χωρίς να προκύπτει από συγκεκριμένα στοιχεία ότι, η μείωση αυτή είναι αναγκαία για την επίτευξη του εν λόγω σκοπού δημοσίου συμφέροντος και ακόμη ότι δεν μπορεί να αναπληρωθεί από άλλα μέτρα, λαμβανομένων υπ' όψη και παραγόντων, όπως το κόστος ζωής και οι φορολογικές και λοιπές οικονομικής φύσεως υποχρεώσεις, που υπέχουμε οι υπάλληλοι, οι -αναιτίως- υφιστάμενοι την λεηλασία των αποδοχών μας...

Επί πλέον, στην αιτιολογική έκθεση του Ν. 4093/2012 σχετικώς με την διάταξη της περ. 1, της υποπαραγράφου Γ.1, ο υ δ ε μ ί α αι τ ι ο λ ο γ ί α αναφέρεται, η οποία να δικαιολογεί την σκοπιμότητα της εν λόγω καταργήσεως και την -ένεκα αυτής- επερχόμενη προσβολή του πυρήνα του περιουσιακού δικαιώματός μας στην καταβολή των εν λόγω επιδομάτων δώρων Εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα καθώς και κανονικής άδειας, η οποία επήλθε με την ανωτέρω αυθαίρετη ολοσχερή κατάργησή τους.

Σ υ γ κ ε κ ρ ι μ έ ν α, στο εν λόγω κείμενο αναγράφεται επί λέξει ότι:

«Με τις παρούσες διατάξεις ρυθμίζονται θέματα μισθολογικού περιεχομένου, τα οποία προβλέπονται στο πλαίσιο εφαρμογής του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος Δημοσιονομικής Προσαρμογής. Ειδικότερα: Με τις διατάξεις της περιπτ.1 καταργούνται από 01.01.2013 τα επιδόματα εορτών και άδειας για όλους τους λειτουργούς-υπαλλήλους Δημοσίου, ΝΠΔΔ και Ο.Τ.Α.».

Ομως, η διάταξη αυτή αποτελεί απλή περιγραφή της επιβληθείσης καταργήσεως, ε ν ώ ο υ δ έ ν ά λ λ ο π ε ρ ί αι τ ι ο λ ο γ η μ έ ν η ς επι κ λ ή σ ε ω ς τ ή ς π ρ ο σ τ α σ ί α ς τ ο ύ δ η μ ο σ ί ο υ σ υ μ φ έ ρ ο ν τ ο ς π ρ ο β λ ή θ η κ ε, ό π ω ς εκ τ ο ύ Ν ό μ ο υ και τ ο ύ Σ υ ν τ ά γ μ α τ ο ς ρ η τ ώ ς απαιτείται.

Εν όψει των ανωτέρω εκτιθεμένων και ιδιαίτερος του προπεριγραφέντος δημοσίου σκοπού (διασφάλιση στους εργαζομένους ικανοποιητικού επιπέδου διαβίωσης), δικαιολογείται, κατά το άρθρο 22 παρ. 1 του Συντάγματος, η διαφύλαξη από τον νομοθέτη του μισθού σε όρια που να επιτρέπουν την αξιοπρεπή διαβίωση του εργαζομένου. (ΑΕΔ 87/1997, ΣτΕ 5024/ 1987 ΟΛ., 2690-2692/1993 ΟΛ., 3096-3101/2001 ΟΛ.).

Β. Οι κρινόμενες μισθολογικές διατάξεις συνιστούν παραβίαση διατάξεων του άρθ. 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α. (η οποία κυρώθηκε με το Ν.Δ. 5374 και έχει σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ.1 του Συντάγματος, αυξημένη έναντι των κοινών νόμων

ισχύ) και το προστατευόμενο περιουσιακό δικαίωμα, στην έννοια τού οποίου, υπάγονται, μεταξύ άλλων, οι μισθολογικές αμοιβές.

Ως γνωστόν, στην έννοια τής περιουσίας πού εγγυάται το άρθρο 1 τού Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου τής Ε.Σ.Δ.Α., περιλαμβάνεται σειρά περιουσιακών δικαιωμάτων, μεταξύ των οποίων δικαιώματα εκ μισθών, συντάξεων, επιδομάτων και κάθε άλλης μορφής αποδοχών εργαζομένων ή δικαιούχων κοινωνικής ασφάλισης ή περιοδικών παροχών προς αυτούς, εφ' όσον είναι προσδιορισμένα με νόμο ή προσδιοριστέα βάσει νόμου ή συνιστούν αντικειμενικώς νόμιμη προσδοκία, πού θα μπορούσε να θεμελιωθεί στο ισχύον -μέχρι την προσβολή- δίκαιο.

Τά δικαιώματα αυτά αποτελούν αυτοτελή ιδιοκτησιακά δικαιώματα, γιά τον λόγο ότι, η εν μέρει περικοπή τους αλλά κατά μείζονα λόγο η ολοσχερής κατάργησή τους αποτελεί αντιστοίχως -εν μέρει ή εν όλω- στέρηση του αντικειμένου αυτοτελών ιδιοκτησιακών ή περιουσιακών δικαιωμάτων.

Γιά την στέρηση αυτή το άρθρο 1 τού Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου τής ΕΣΔΑ προβλέπει ότι δύναται να χωρήσει γιά λόγους δημοσίας ωφέλειας και υπό τους προβλεπόμενους από τον νόμο και τις γενικές αρχές τού διεθνούς δικαίου όρους, δηλαδή «έναντι έγκαιρης και δίκαιης αποζημιώσεως γιά την απώλειά της». Στην επίδικη περίπτωση, προκύπτει ότι η χορήγηση και ο τρόπος υπολογισμού των επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα αλλά και επιδόματος αδείας, ως τμήμα τού καταβαλλομένου -στους υπαλλήλους Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ- μισθού προβλέπονταν από το άρθρο 14 τού ν. 3205/2003 (Α' 297).

Πρόκειται δηλαδή, περί γεννημένων δικαιωμάτων πού αποτελούν περιουσιακά δικαιώματα εντασσόμενα στην προστασία τού εδαφ.1, τού άρθρου 1, τού Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου τής Ε.Σ.Δ.Α. και γιά τον λόγο αυτό η εν μέρει και -πολύ περισσότερο βεβαίως- η εν όλω αφαίρεση των περιουσιακών αυτών δικαιωμάτων, συνιστά την κατά το εδαφ.2 τού άρθρου τού εν λόγω Πρωτοκόλλου, στέρηση τής ιδιοκτησίας, η οποία δύναται μέν να χωρήσει γιά δημόσια ωφέλεια αλλά πάντοτε υπό τις προϋποθέσεις πού προβλέπονται στον νόμο και έναντι έγκαιρης και δίκαιης αποζημίωσης γιά την απώλειά της.

Εν όψει αυτών η εν όλω κατάργηση αποδοχών των δώρων εορτών και επιδόματος αδείας των ετών 2013, 2014 και δώρου Πάσχα 2015, με τίς ανωτέρω διατάξεις, δεν συνιστούν απλό περιορισμό ιδιοκτησιακού δικαιώματος, ο οποίος θα μπορούσε να χωρήσει προς εξυπηρέτηση δημοσίου συμφέροντος και να δικαιολογηθεί, εφ' όσον δεν θα έθιγε τον πυρήνα τού ιδιοκτησιακού δικαιώματος, πράγμα πού -στην συγκεκριμένη περίπτωση- προδήλως συντρέχει και δεν δικαιολογείται, προσβάλλοντας την διάταξη τού εδαφ. 2, τού άρθρου 1, τού Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου τής Ε.Σ.Δ.Α.

Τά ανωτέρω έχουν παγίως γίνει δεκτά μέσω της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (James κ.λπ. κατά Ην. Βασιλείου, απόφ. 21.2.1986, Σειρά Α' αρ. 98, σελ. 29-30, παρ. 37, πάγια νομολογία Ε.Δ.Δ.Α. Pressos Compania Naviera S.A. κ.ά. κατά Βελγίου, Pine Valle Development κατά Ιρλανδίας και ΑΠ 40/1998 ΟΛ. ΑΠ 9/2008 Ε.Δ.Δ.Α Αντωννακοπούλου κ.α. κατά Ελλάδος και Γεωργιάδης κατά Ελλάδος, απόφαση Αζινάς κατά Κύπρου της 20.6.2002, αποφάσεις Gaygusuz κατά Αυστρίας της 16.9.1996, Koua Poiriez κατά Γαλλίας της 30.9.2003, Wessels- Bergervoet κατά Ολλανδίας).

Α λ λ ω σ τ ε, η ρύθμιση των αποδοχών των μισθωτών από τον κοινό νομοθέτη είναι εξεταστέα από την άποψη του θέματος της τηρήσεως της αναλογικότητας, ό χ ι μ ό ν ο κατά την γενική διάταξη του άρθρου 25 του Συντ/τος (στην οποία αναφερθήκαμε) α λ λ ά π ρ ο ε χ ό ν τ ω ς κ α ι ε ι δ ι κ ό τ ε ρ α υπό το άρθρο 1 του Π.Π.Π. της Ε.Σ.Δ.Α., το οποίο επιτάσσει να ερευνάται εάν διατηρήθηκε μιά δίκαιη ισορροπία μεταξύ των απαιτήσεων του γενικού συμφέροντος της κοινότητας και της ανάγκης προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ατόμου, μεταξύ των οποίων ο σεβασμός της περιουσίας του προσώπου, κατά την ως άνω έννοια που περιλαμβάνει και τα κεκτημένα οικονομικά συμφέροντα και δικαιώματα (απαιτήσεις) ενοχικής φύσεως και τέτοια ασφαλώς συνιστούν οι μισθοί των εργαζόμενων στον δημόσιο τομέα. (Ιδείτε ΕΔΔΑ, απόφαση 12.10.2004, Υπόθεση Kjartan Asmundsson κατά Ισλανδίας, παρ. 40, 45).

Α λ λ ω σ τ ε, η επέμβαση στην ειρηνική απόλαυση της περιουσίας πρέπει να προβλέπει και νά τηρεί μία δίκαιη ισορροπία μεταξύ των απαιτήσεων του γενικού συμφέροντος και της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ατόμου (βλ. αντί πολλών, ΕΔΔΑ υπόθεση Sporrong-Lönneroth κατά Σουηδίας, απόφαση 23ης Σεπτεμβρίου 1982, Σειρά Α αρ 52, σελ.26, παρ.69.).

Το μέλημα να επιτευχθεί αυτή η ισορροπία αντανakλάται στη δομή του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου, ως συνόλου. Ειδικότερα, οποιοδήποτε μέτρο στερεί από το άτομο την περιουσία του, θα πρέπει να τηρεί μία εξισορροπητική αναλογία μεταξύ των χρησιμοποιούμενων μέσων και του επιδιωκόμενου σκοπού. (Βλ. ΕΔΔΑ: υπόθεση Yagtzilar κ.α. κατά Ελλάδος, Απόφαση 6.12.2001, παρ. 40, υπόθεση Pressos Compania Naviera S.A. κ.ά. κατά Βελγίου, απόφαση 20ης Νοεμβρίου 1995, Σειρά Α αρ.332, σελ.23, παρ.38).

Ε π ί σ η ς, περιορισμός ή στέρηση των ενοχικών αυτών δικαιωμάτων, χωρεί μόνο για λόγους δημόσιας ωφέλειας και προϋποθέτει την καταβολή έγκαιρης και δίκαιης αποζημίωσης. Η διάταξη αυτή του Πρωτοκόλλου έχει, σύμφωνα με τον κανόνα του άρθρου 28 παρ. 2 του Συντ/τος, άμεση και υπερνομοθετική ισχύ, δεσμεύει δε τον κοινό νομοθέτη, ούτως ώστε αυτός να μην μπορεί να προβεί σε κατάργηση προστατευόμενου περιουσιακού δικαιώματος με διάταξη τυπικού νόμου. Τέτοιες διατάξεις νόμων είναι ευθέως αντισυνταγματικές (άρθρο 28 παρ.1 Συντ/τος σε συνδυασμό με άρθρο 1 ΠΠΠ, πρβλ. ΑΠ. (ΟΛ.) 33/2002, ΑΠ 1465/2001 αλλά και Μειοψηφία Αντ/δρου Ν.Σακελλαρίου στην Σ.τ.Ε 1031/2015).

Γ. (Περαιτέρω) Εχουμε παραβίαση τής αρχής τής δικαιολογημένης εμπιστοσύνης τού πολίτη που πηγάζει από τό Σύνταγμα και εντάσσεται στις θεμελιώδεις αρχές τού Ευρωπαϊκού Δικαίου, η οποία αποβλέπει να διασφαλίσει τον πολίτη από την απρόβλεπτη μεταβολή καταστάσεων και εννόμων σχέσεων που διέπει το κοινοτικό δίκαιο. Η αρχή αυτή πρέπει να εφαρμόζεται και στο εσωτερικό δίκαιο καθ' όσον αφορά το ύψος τών αποδοχών τών εργαζομένων, οι οποίοι δικαιολογούνται να εφησυχάζουν ότι αυτές δεν θα μειωθούν αδικαιολόγητα στο μέλλον (ΑΠ 9/2008).

Δ. (Περαιτέρω) Εχουμε παραβίαση τής διάταξης τής παρ. 1 άρθρου 5 τού Συντάγματος, σύμφωνα με την οποία οι περιορισμοί τής ελευθερίας ανάπτυξης τής προσωπικότητας δεν μπορούν να ξεπερνούν το αναγκαίο μέτρο για την προστασία τού Συντάγματος, τών χρηστών ηθών και τών δικαιωμάτων τών άλλων, η δέ διάταξη τού άρθρου 25 παρ.1, κατά την οποία, η κρατική εγγύηση τών δικαιωμάτων τού ανθρώπου, θα πρέπει να διασφαλίζει την ακώλυτη άσκησή τους.

Ε. (Τέλος) Μέ την παραπάνω αυθαίρετη ενέργεια τής καταργήσεως τών Δώρων Εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα αλλά και τού επιδόματος κανονικής αδείας, θίγονται παραλλήλως και οι αρχές τής αναγκαιότητας, τής αναλογικότητας, τής καταλληλότητας και οι επί μέρους αρχές τής ελάχιστης δυνατής προσβολής άλλως τού ηπιότερου μέτρου, τής αποφυγής ασύμμετρων ή δυσανάλογων συνεπειών και τής απαγόρευσης τής χρονικής ασυνέπειας ή υπερβολής.

Στην έννοια τής αναλογικότητας εντάσσεται και η έννοια τής στάθμισης συμφερόντων, στις περιπτώσεις σύγκρουσης, όταν οι ανώτερες αξίες υπερτερούν και οι κατώτερες αξίες υποχωρούν. Η αρχή τής αναλογικότητας αποτελεί κατ' αρχήν δέσμευση τής νομοθετικής εξουσίας, η οποία κατά την ρύθμιση τών κοινωνικών σχέσεων στα πλαίσια τών επιταγών τού Συντάγματος και ιδίως στις περιπτώσεις νομοθετικού περιορισμού τής ιδιωτικής και κοινωνικής αυτονομίας, επιβάλλεται να αποφεύγει την θέσπιση δυσανάλογων ρυθμίσεων.

Όπως δέχτηκε και το Συμβούλιο τής Επικρατείας μέ την υπ' αριθ. 1975/1991 απόφασή του (Δ' Τμήμα), τα μέτρα, που λαμβάνονται γιά την προστασία τής Εθνικής Οικονομίας δεν πρέπει νά θίγουν την αξιοπρέπεια τού ανθρώπου (άρθρο 2 παρ.1 Σ) και την προστατευόμενη από τό Σύνταγμα ελευθερία τών συλλογικών διαπραγματεύσεων, όταν έχουν χαρακτήρα παροδικό, χρονικά δηλαδή ορισμένο.

Αντιθέτως, στην υπό κρίση περίπτωση, τόσο οι μειώσεις τών αποδοχών τών υπαλλήλων τού Δημοσίου όσο και οι περικοπές τών συντάξεων, ουδέν στοιχείο παροδικότητας έχουν, ενώ ουδ' αμολύ, τόσο στην αιτιολογική έκθεση τών ν. 3833/2010, 3845/2010, 4024/ 2011 και 4093/2012, όσο και στο ίδιο το κείμενο αυτών δεν προβλέπεται ότι οι περικοπές αυτές έχουν χαρακτήρα προσωρινό.

Περαιτέρω, από κανένα πλήρως αιτιολογημένο στοιχείο, το οποίο να χρησιμοποιήθηκε πριν την έκδοση τού νόμου και να τέθηκε υπ' όψιν τού νομοθετικού σώματος δεν προκύπτει, ότι τα εισοδήματα τών υπαλλήλων τού Δημοσίου και τών Συνταξιούχων, διατηρούνται σε βιώσιμα επίπεδα, ενώ -παραλλήλως- μέσω τών επιβληθέντων μέτρων όχι μόνο δεν επέρχεται η μείωση τού πληθωρισμού αλλά -αντιθέτως- αυτός έχει αυξηθεί αισθητά.

Επί πλέον, ουδεμία σχέση μπορεί να έχει η μείωση τών αποδοχών δημοσίων υπαλλήλων και συνταξιούχων, με την βελτίωση τής ανταγωνιστικότητας κόστους και τιμών (!!!) και επί πλέον

ουδόλως αιτιολογείται ο τρόπος με τον οποίο η εν λόγω περικοπή αποδοχών θα μπορούσε να οδηγήσει σε βελτίωση της ανταγωνιστικότητας κόστους και τιμών...

Είναι εξ αυτού προφανές ότι, η τεκμηρίωση των λόγων, που επιβάλλουν την περικοπή μισθών και συντάξεων, όχι μόνον δεν είναι επαρκής, όχι μόνον δεν παρέχει επαρκή αιτιολογία για την αδυναμία εφαρμογής άλλου πρόσφορου μέσου αλλά -αντιθέτως- συνδέει την περικοπή των τακτικών αποδοχών και των συντάξεων, με στοιχεία, τα οποία ουδεμία σχέση έχουν προς τον επιδιωκόμενο σκοπό.

Δηλαδή, στίς διατάξεις του Νόμου, υπάρχει επίκληση μιάς δίκαιης κατανομής τού κόστους δημο-σιονομικής κατανομής, χωρίς -ωστόσο- να αναπτύσσεται επαρκώς, με ποιο τρόπο επέρχεται η δίκαιη αυτή κατανομή, δεδομένου ότι, οι περικοπές αφορούν στην πράξη μόνο τους μισθούς και τις συντάξεις, τά μεγέθη των οποίων μειώνονται δραστικά και δραματικά.

Επιπροσθέτως, η επίκληση ότι, η επιβάρυνση θα είναι μεγαλύτερη για εκείνους, που δεν έχουν συμβάλλει με μερίδιο φορολογικής επιβάρυνσης, επίσης δεν φαίνεται να βρίσκει λογικό και επαρκές έρεισμα, δεδομένου ότι, άπαντες οι δημόσιοι υπάλληλοι φορολογούνται κατά σταθερό και μόνιμο τρόπο.

ΣΤ. Παραβίαση τής αρχής τής ισότητας (άρθρο 4 παρ. 1 Σ).

Περαιτέρω, η αδιάκριτη επιβολή τής ίδιας ποσοστιαίας μείωσης σε όλους τους μισθούς και τα επιδόματα, έρχεται σε αντίθεση με την συνταγματική αρχή τής ισότητας (άρθρο 4 παρ. 1 Σ), η οποία δεσμεύει τον κοινό νομοθέτη, κατά την ρύθμιση ουσιαδώς ανόμων πραγμάτων, σχέσεων ή καταστάσεων να μην μεταχειρίζεται κατά τρόπο όμοιο τις περιπτώσεις αυτές.

Κατά πάγια νομολογία, πρέπει η επιλεγόμενη ρύθμιση να μην προβαίνει σε αυθαίρετη εξομείωση διαφορετικών καταστάσεων άλλως σέ ενιαία μεταχείριση προσώπων που τελούν υπό διαφορετικές συνθήκες, με βάση όλως τυπικά ή συμπτωματικά ή άσχετα μεταξύ τους κριτήρια (Σ.τ.Ε. Ολομ. 1252, 1253/2003).

Για όμοιους λόγους, η αδιαφοροποίητη μισθοδοσία είναι αντίθετη και στην αρχή τής αναλογικότητας, εφ' όσον η επιβάρυνση στους χαμηλόμισθους μισθωτούς είναι πολύ μεγαλύτερη και επαχθής, εν σχέση προς τούς κατά μισθολογική κατηγορία υψηλότερα μισθοδοτούμενους.

Ζ. Παραβίαση άρθρων 22 παρ.2 και 23 του Συντάγματος καθώς και των διεθνών συμβάσεων εργασίας 87, 98, 150 και 151 και τού άρθρου 8 τού Διεθνούς Συμφώνου για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Μορφωτικά Δικαιώματα.

Με τις διατάξεις των νόμων 3833/2010, 3845/2010, 4002/2011, 4024/2011 και 4093/2012, σημειώνονται περιορισμοί τής συλλογικής αυτονομίας όσον αφορά τους όρους αμοιβής των εργαζομένων τόσο στον στενό όσο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, είτε με σχέση δημοσίου δικαίου είτε με σχέση ιδιωτικού δικαίου συνδεδεμένων.

Η Επιτροπή Συνδικαλιστικής Ελευθερίας τής ΔΟΕ (Βλ. την Συλλογή Αποφάσεων τής Επιτροπής για την συνδικαλιστική ελευθερία, La liberte syndicale, Recueil de decisions et de principes du Comite de la liberte syndicale du Conseil d' administration du BIT, Geneve, Bureau international du Travail, 5η έκδοση (αναθεωρημένη), έτους 2006, οι αριθμητικές αναφορές παραπέμπουν στις παραγράφους τής Συλλογής), στην πλούσια σχετική νομολογία της έχει κρίνει ότι: Συνιστά ανεπίτρεπτη επέμβαση στην συλλογική αυτονομία η αναστολή

εφαρμογής μισθολογικών όρων συλλογικών συμβάσεων τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα, στο πλαίσιο εφαρμογής μίας πολιτικής σταθεροποίησης.

Ήδη, η Επιτροπή Συνδικαλιστικής Ελευθερίας έχει κρίνει ότι, περιορισμός των συλλογικών διαπραγματεύσεων που διαρκεί υπέρ τα τρία (3) έτη είναι χρονικά υπέρμετρος (παρ. 1026).

(Επίσης, έχουν κριθεί αντισυνταγματικές αντίστοιχες διατάξεις από τα Δικαστήρια άλλων Χωρών της Ε.Ε. στα πλαίσια της υπαγωγής τους στο Δ.Ν.Τ. όπως Λετονίας, Ουκρανίας κλπ).

Συνεπώς, εξ όλων των ανωτέρω, είναι προφανές ότι η ολοσχερής **κ α τ ά ρ υ η σ η** των Επιδομάτων Εορτών Πάσχα-Χριστουγέννων καθώς και τού επιδόματος κανονικής Αδείας, που προβλέφθηκε και επιβλήθηκε με την περίπτωση 1, της υποπαραγράφου Γ.1 τού Ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής τού ν. 4046/2012 και τού Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016» (ΦΕΚ Α' 222/12.11.2012), κατ' εφαρμογή τού ν. 4046/2012, η οποία ορίζει ότι: «**Τα επιδόματα Εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα και αδείας, καταργούνται από 1.1.2013**», **π ρ ο σ κ ρ ο ύ ε ι** στην Συνταγματική υποχρέωση σεβασμού και προστασίας της αξίας τού ανθρώπου, στις αρχές της ισότητας και της αναλογικότητας, στην προστασία της εργασίας, συνιστά δέ αδικαιολόγητη και αντισυνταγματική ρύθμιση με την οποία προσβάλλεται ο πυρήνας και ματαιώνεται το σχετικό μας περιουσιακό δικαίωμα για την καταβολή τους και, κατά συνέπεια, οι επίμαχες ρυθμίσεις αντίκεινται προδήλως στίς προαναφερόμενες Συνταγματικές διατάξεις τις οποίες κατάφωρα παραβιάζουν.

Πολλώ δε μάλλον, όταν καταργούνται **ο λ ο σ χ ε ρ ώ ς** κεκτημένες μισθολογικές παροχές δεκαετιών, οι οποίες μόλις πριν την κατάργηση αυτή, είχαν ρυθμισθεί (κατόπιν μειώσεων), με το τελευταίο Ενιαίο Μισθολόγιο υπαλλήλων Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ (άρθρο 16 Ν. 4024/2011).

[Η ολοσχερής κατάργηση με την διάταξη τού άρθρου πρώτου τού Ν. 4093/2012 κατόπιν των μειώσεων που είχαν επέλθει με τις διατάξεις των Νόμων 3833/2010, άρθρου τρίτου τού Ν. 3845/2010, Ν. 4024/2011 των επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα, καθώς και τού επιδόματος άδειας, αδιακρίτως, σε συνδυασμό και με τις μεγάλες μειώσεις της διάταξης τού άρθρου 1, Ν. 3833/2010 και τού ν. 4002/2011 και τις φορολογικές επιβαρύνσεις τις οποίες υφιστάμεθα, **δ η - μ ι ο υ ρ γ ε ι**, πέραν των ανωτέρω, προδήλη αντισυμβατότητα προς τις διατάξεις των άρθρων 25 παρ.1, 22 παρ. 4 και 2 παρ.1 και 5 παρ.1 τού Συντάγματος αλλά και τού άρθρου 1, τού Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α..]

III. Εν όψει των ανωτέρω, εφ' όσον η ανωτέρω διάταξη της Υποπαραγράφου Γ.1 (παρ.1) τού Ν. 4093/2012 **δ ε ν** μπορεί να εφαρμοσθεί ως ανίσχυρη, για τον προσδιορισμό των αποδοχών μας είναι εφαρμοστέες οι προϊσχύουσες διατάξεις (άρθρο 16, Ν. 4024/2011), **διεκδικούμε τα επιδόματα Εορτών και κανονικής αδείας**, σύμφωνα με την διάταξη τού άρθρου 16, τού Ν. 4024/2011 (Ενιαίο Μισθολόγιο), δεδομένης της μεταγενέστερης **ολοσχερούς οριζόντιας κατάργησής τους με την -προδήλως- αντισυνταγματική**

διάταξη τής Υποπαραγράφου Γ. 1. τού άρθρου πρώτου τού Ν. 4093/2012, η οποία ματαίωσε το συνταγματικά κατοχυρωμένο περιουσιακό μας δικαίωμα περί καταβολής τών:

1. Επίδομα Εορτών Χριστουγέννων, ποσού πεντακοσίων (500) ευρώ καταβαλλόμενο την 16η Δεκεμβρίου κάθε έτους.
2. Επίδομα Εορτών Πάσχα ποσού διακοσίων πενήντα (250) ευρώ καταβαλλόμενο δέκα (10) ημέρες πριν από το Πάσχα κάθε έτους.
3. Επίδομα Αδείας ποσού διακοσίων πενήντα (250) ευρώ καταβαλλόμενο την 1η Ιουλίου κάθε έτους.

Αναλυτικώς, εν όψει τών ανωτέρω έκαστος / εκάστη εξ ημών διεκδικούμε:

Α. Από τήν 1η μέχρι και τόν 27ο :

1. Δώρο Πάσχα ετών 2015, 2016 και 2017 (Ευρώ 250 X 3)= Ευρώ 750,00.
2. Δώρο Χριστ/νων ετών 2015 και 2016 (Ευρώ 500 X 2)= Ευρώ 1.000,00.
3. Επίδομα Αδείας ετών 2015 και 2016 (Ευρώ 250 X 2)= Ευρώ 500,00.

Και συνολικά έκαστος / εκάστη εξ ημών δικαιούται λαμβάνειν το ποσό τών ΕΥΡΩ 2.250,00.

Β. Ο 28ος εξ ημών πού συνταξιοδοτήθηκε από 24.04.2016:

1. Δώρο Πάσχα ετών 2015 και 2016 (Ευρώ 250 X 2)= Ευρώ 500,00.
2. Δώρο Χριστ/νων έτους 2015, ήτοι Ευρώ 500,00.
3. Επίδομα Αδείας έτους 2015, ήτοι Ευρώ 250,00.

Και συνολικά ο 28ος εξ ημών δικαιούται λαμβάνειν το ποσό τών ΕΥΡΩ 1.250,00.

Γ. Εκαστος από τούς 29ο και 30ο εξ ημών πού συνταξιοδοτήθηκαν από 31.12.2016:

1. Δώρο Πάσχα ετών 2015, 2016 (Ευρώ 250 X 2)= Ευρώ 500,00.
2. Δώρο Χριστ/νων ετών 2015 και 2016 (Ευρώ 500 X 2)= Ευρώ 1.000,00.
3. Επίδομα Αδείας ετών 2015 και 2016 (Ευρώ 250 X 2)= Ευρώ 500,00.

Και συνολικά έκαστος εξ ημών δικαιούται λαμβάνειν το ποσό τών ΕΥΡΩ 2.000,00.

Δικαιούμαστε δε άπαντες τ' ανωτέρω χρηματικά ποσά με τόν νόμιμο τόκο, από τήν δήλη ημέρα πού εκάστη από τις ανωτέρω παροχές έγινε απαιτητή άλλως από τήν επίδοση τής παρούσας αγωγής μας μέχρι τήν εξόφλησή μας.

- Επειδή επιφυλασσάμαστε να προσκομίσουμε κατά την συζήτηση βεβαιώσεις υπηρεσιακής και μισθολογικής καταστάσεως από τις οποίες να προκύπτει το σύνολο τών μειώσεων τών αποδοχών μας κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα.

- Επειδή η παρούσα αγωγή μας είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθής, θα αποδείξουμε δε τους ένδικους ισχυρισμούς μας με έγγραφα και μάρτυρες.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ
(και τα κατά την συζήτηση)

ΖΗΤΑΜΕ

- Να γίνει δεκτή η παρούσα αγωγή μας στο σύνολό της.
- Να καταδικαστεί τό εναγόμενο όπως μάς καταβάλει, γιά τις ανωτέρω εκτιθέμενες ιστορικές και νομικές αιτίες:

Α. Σε κάθε έναν και κάθε μία από εμάς από την 1η μέχρι και τόν 27ο το ποσό των Ευρώ 2.250,00 (δύο χιλιάδων διακοσίων πενήντα).

Β. Στόν 28ο από εμάς τό ποσό των Ευρώ 1.250,00 (χιλίων διακοσίων πενήντα).

Γ. Σέ έκαστο από τούς 29ο και 30ο από εμάς τό ποσό των Ευρώ 2.000,00 (δύο χιλιάδων).

και σε όλους μας νομιμοτόκως από την δήλη ημέρα πού εκάστη από τις ανωτέρω παροχές έγινε απαιτητή άλλως από την επίδοση τής παρούσης μέχρις εξοφλήσεως.

- Να κηρυχθεί η εκδοθησόμενη απόφαση στο σύνολό της προσωρινά εκτελεστή εφ' όσον η κατάργηση των ενδίκων μισθολογικών παροχών έχει συντελέσει καίρια στήν μείωση των τακτικών μισθολογικών μας αποδοχών και αντίστοιχα στήν έτι περαιτέρω οικονομική μας εξαθλίωση, η δέ προσωρινή επιδίκασή τους θά συντελούσε αποφασιστικά στήν αντιμετώπιση των πλέον αμέσων και πιεστικών αναγκών μας όπως είναι οι δαπάνες διατροφής των οικογενειών μας αλλά και οι αναγκαίες δαπάνες ηλεκτρικού ρεύματος, ύδατος και λοιπών αμέσων χρειωδών.

- Να καταδικαστεί το εναγόμενο στην, εν γένει, δικαστική μας δαπάνη.

Αθήνα, 05η Απριλίου 2017
Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΣΣΥΒΑΚΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ
ΚΗΦΙΣΙΑΣ 12 - 5ος οδ. ΑΘΗΝΩΝ
ΤΗΛ 77 82 301 - 77 85 155 FAX 77 16 15
ΑΦΜ 019768535 - ΔΟΥ. 18' ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΑΞΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ

Αριθμός Εισαγωγής : ΑΓ3469/10-4-2017

Κωδικός WEB : 123073985

Σήμερα την 10/4/2017 ημέρα Δευτέρα και ώρα 13:47 εμφανίστηκε στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών, ο/η ΦΩΤΙΑΔΟΥ ΜΑΡΙΑΝΘΗ και κατέθεσε το παραπάνω δικόγραφο το οποίο παρέλαβε ο / η δικαστικός υπάλληλος Φάλκος Ανέστης. Επίσης κατέθεσε παράβολο () συνολικού ποσού 0 € (άρθρο 277 παρ. 2 και 4 ΚΔΔ).

Ο / Η Καταθέσας
ΦΩΤΙΑΔΟΥ ΜΑΡΙΑΝΘΗ

Ο Παραλήπτης
Φάλκος Ανέστης

10/4/2017
ΑΠΟΛΟΓΙΣΤΗΣ
ΟΤΟΛΟΓΟΣ

Αρμόδιος Δικαστικός Επιμελητής
να επιδώσει στον ΟΤΑ με την
επωνυμία «Δήμος Διονύσου»
που εδρεύει στον Άγιο Στέφανο
Αττικής (Λ. Μαραθώνος 29), όπως
νόμιμα εκπροσωπείται, προς γνώση
του & για τις νόμιμες συνέπειες
καλούμενο δε ταυτόχρονα να παραστεί
όταν και όπου ανωτέρω αρμόδια
ορίζεται

Αθήνα, 19/04/2017

Ο πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΚΗΦ. ΚΟΣΣΥΒΑΚΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ
Λ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 12 - 5^{ος} όρ. ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ 210 77 82 801 - 77 86 355 FAX 210 77 86 355
ΑΦΜ: 019968635 - ΔΟΥ 18' ΑΘΗΝΩΝ